

FILOMENA TAUNYTĖ

Ieškau tikro lietuvio

TYTO ALBA

FILOMENA TAUNYTĖ

Ieškau tikro lietuvio

PUBLICISTIKA
IR MEDICINA

VILNIUS 2011

TAUTŲ KRYŽKELĖJE

Neduoda ramybės mintis, koks šiandien yra tikras lietuvis. Ilgus amžius gyvendami tautų kryžkelėje, matėme daug įvairiausių tautų žmonių. Kai kurie gyveno ir tebegyvena kartu, todėl turėjome ir turime progą iš jų pasimokyti, perimti geriausius tų tautų bruožus bei dorybes.

Žinau, koks yra tikras anglas. Savimi pasitikintis, į ginčus nesiveliantis ir tiesos ieškojimams neeikvojantis jėgų džentelmenas. Lietuvoje gal tik vienas Seimo narys ponas Jura Šėnas galėtų į džentelmenus pretenduoti.

Tikras vokiečių tvarkingas, kruopštus, švarus, atsidavęs savo vyriausybei. Lenkas mandagus. Išleisdamas iš namų, vaiką moko būti mandagų, nes mandagumas nieko nekainuoja, o už jį perkama viskas. Per tai kaimynai greitai ne vien „Mažeikių naftą“, bet ir visą mūsų elitą, pasiūlę bajoriškas regalijas, nupirks.

Ilgai ir laimingai gyvenome kartu su žydais. Žydas gudrus, savo neatsisakys. Jis sugeba pasijuokti iš savų ydų, bet neleidžia kitataučiams iš jo juoktis. Vienas žydų anekdotas garbina lietuvaitei. Žydas pirmiausia veda savo tautietę, kad būtų nuolanki ir augintų vaikelius. Juos paauginęs, veda rusę, kad pasismagintų kūniškais malonumais. Pasenęs ir sunegalavęs veda lietuvę, kad gražiai jo kapą tvarkytų. Iš žydų gražių anekdotų nepasimokėme. Mes, lietuviai, mokame juoktis tik iš aklų, luošų, senų ir silpnapročių.

Prieškario metais visi Lietuvos miesteliai buvo pilni žydų. Jie žemės nearė, namų nestatė, metalo nelydė, bet buvo labai geri prekybininkai, gydytojai, advokatai. Laikydavosi duoto žodžio. Tarpusavyje ir su lietuviais nesiriedavo. Sugyvenome visai gražiai. Antrą kartą atgavus nepriklausomybę, prasidė-

Mes, lietuviai, mokame juoktis tik iš aklų, luošų, senų ir silpnapročių.

jo kažkokia velniava. Mūsų prezidentas atsiprašė žydų, esą mes (lietuvių tauta) žydšaudžiai. Kur tie žydšaudžiai? Gal jie dar gyvi? Jeigu žinote, sugaudykite ir nubauskite. Vieną, tiesa, sugavo, bet ir tą patį iš Amerikos parsivežtą. Jį, leisgyvį, nieko nenučiuokiantį ir nebekalbantį, tapė invalido vežimėliu po teismus, kol numirė. Vaizdas priminė viduramžius, kai Italijoje kardinolai iš kapų iškasę atitempė į teismą mirusio popiežiaus lavoną.

Žydai už Rainių žudynėse ir žmonių vežime dalyvavusius savo tautiečius neatsiprašė. Gerai daro. Kiekvienoje tautoje yra išgamų ir juos dangstančių „geradarių“. Į save pasižiūrėkim. Paklauskim prokurorų, už kokį atlygį leido žmogžudžiams išvažiuoti į Izraelį.

Niekada protėvių bei artimųjų kapų netvarkę (jiems religija atseit draudžia) žydai prisiminė kažkada buvusią savo protėvių dar carui parduotą kapavietę ir liepė sustabdyti statybas. Lietuviai klauso, statybas sustabdė. Mūsų valdžia daro, ko rabinai nori, nors tokie jų norai (ypač kai pažiūsti padoriausių žydų tautos žmonių) sveiku protu nesuvokiami.

Dauguma mūsiškių politikų, pajutę, kad galima nugvelbti neuždirbtus pinigus, pastatus, žemę, gatavi tikram broliui gerklę perkąsti. Pajutę tokias gėrybes, ir mūsų žydai susiriejo.

Noriu kai ką priminti abiem besivaidijančioms pusėms. Jokia teisėta Lietuvos valdžia niekada žydų turto nenusavino.

Tai padarė tarybų valdžia, kurioje iš dvidešimt septynių partijos centro komiteto sekretorių dvidešimt du buvo žydai.

Atsilyginti žydams mūsų dabartinių mokesčių mokėtojų pinigais neteisinga. Ir žydų, ir mūsų kraujas bei ašaros, išlietos dėl patirtų skriaudų, jau seniai susigėrė į žemę.

Žydų tautos žmonės kentėjo drauge su mūsų tauta, drauge ilgai dirbo ir dirba iki šios dienos (duok Dieve, kad mes taip dirbtume). Jokių namų, vilų ar piniginių kompensacijų už buvusį turtą jie, fašistų sušaudyti, besiilsintys miškuose, iš mūsų nereikalauja. To reikalauja kažkokia mistinė pasaulio žydų bendruomenė.

Visose tautose yra ir gerų, ir blogų žmonių. Mane tardė ir šalino iš Universiteto žydas partorgas. Kitas žydas – gydytojas Tokeris išgelbėjo nuo

kalėjimo ir suteikė galimybę baigti Universitetą, paliudijęs ir įrodęs, kad nieko bendro su mestais kaltinimais neturiu. Pri-

**Kiekvienoje tautoje
yra išgamų ir juos
dangstančių „geradarių“.**

simenu mane išgelbėjusį, baigiu užmiršti nuskriaudusį. Esu laiminga, nes, išskyrus tą partorgą, visi kiti žydų tautybės žmonės bėdoje buvo man neretai geresni nei mano tautiečiai. Ruošiuosi apie juos papasakoti. Gyvenkime broliškai, broliai žydai. Nekurstykime antisemitizmo. Tegul tarp savęs riejas tie, kurie iš to turi naudos.

Ilgai gyvenome ir draugavome su rusų tauta. Dabar gyvenantys mokesčių mokėtojai nekalti dėl komunistinės santvarkos mūsų tautai padarytų skriaudų. Paprastas daug kentėjęs rusas – geraširdis, patiklus, paskutinį duonos kąsnį su nelaimėliu pasidalins, ir tegul Dievas palaimina tokias jo savybes. Tremtiniai prisimena, kaip rusų kareiviai patardavo vežamiesiems pasiimti tokių daiktų, kurie tremtyje galėtų juos iš-

maitinti (pavyzdžiui, siuvamąją mašiną). Negi tuos kareivėlius, kurių tėvai patys kentėjo gulaguose, apkaltinsime mūsų žmonių išvežimu?

Čigonas – vadink jį Romu, Aleksandru ar net Petru – vis tiek čigonas. Savybės žinomos. Trumpai buvau tų žmonių gydytoja. Pasigailėk, Viešpatie! Ižūlesnių ir landesnių gyvenime nesu sutikusi, bet keletas buvo visai padorūs. Padorių žmonių užaugintas jaunas čigonas dainininkas skiria žmogiškas

Tegul tarp savęs riejasi tie, kurie iš to turi naudos.

vertybes geriau nei mūsų šie televizinininkai, kurie liežuvius iškišę laksto ieškodami ir jam piršdami netikusius biologinius tėvus ir mažai geresnį senelį, Svarovskio kristalus randantį sėkmingiau nei tėvų pamestą anūką. Čigonai gadinasi kartu su mumis. Anksčiau jie nemesdavo vaikų, nerydavo ir nepardavinėdavo narkotikų, nevogdavo iš savų ar kaimynų.

O kaip atrodo tikras nepriklausomos Lietuvos lietuvis dabar?

– Pavaizduosiu jį kaip valstietį. Gana jaunas, išsilavinęs, lydimas žmonos su trejetu vaikučių, jis, vienoje rankoje spausdamas lyrą ir knygą, o kitoje arklą, dainuodamas eina tekančios saulės link, – pasigyriau ateities planais labai apsiskaičiusiam ir protingam kaimynui.

– Eidamas pro daniškas kiaulides, per usnimis apžėlusius laukus, degančiomis akimis jis žvelgia į lenkams parduotą „Mažeikių naftą“. Tuo metu vienas banditas tempia į krūmus jo žmoną, o gėjus – vyresnįjį vaiką. Aplinkui riogso suirę buvusių kolūkių pastatai, griuvinėja vis dar gyvi trihektarininkai, – atsakė kaimynas. – Tamsta, su žmogumi nepakalbėjusi, nieko neparašysi nei diagnozės nustatysi. Vaizduotės trūksta. Imk interviu – kaip žurnalistai. Pradžioje pasirink

*Mums kenkia lengvai
įgytas, neuždirbtas turtas,
o sunkus darbas taurina.*

Leidyklos „Tyto alba“ išleistos
Filomenos Taunytės knygos:

„9/10 laimės“ (2003)

„Laimingas senelių gyvenimas“
(2004)

„7 nuodėmės ir 12 ligų“ (2006)

„Kiek sveria siela“ (2008)

„Gyvenimas be stogo“ (2009)

ISBN 978-9986-16-823-2

TYTO ALBA

www.tytoalba.lt

Gydytoja, rašytoja Filomena Taunytė svarsto, koks šiandien yra tikras lietuvis: ji ieško ir randa taurių asmenybių, bet aptinka ir naujų didžiųjų nuodėmių – pataikavimą, nusizėminimą ir baimę. Šios paprastų žmonių ydos leidžia tarpti viršūnėlių savanaudiškumui ir pasipūtumui.

Didžiulę patirtį sukaupusi medikė pataria gydyti dvasios ir kūno ligas savo praktikoje patikrintais paprastais, bet veiksmingais būdais. Daug dėmesio ji skiria mitybai. Ir šioje knygoje nemažai kalbama apie pasninkavimą, gydomąjį badavimą, bet perspėjama klausyti sveiko proto ir nepulti į kraštutinumus. Autorė pateikia mitybos patarimų ir tiems, kurie nesiryžta badauti, bet turi reguliuoti svorį ne iš tuštybės, o dėl sveikatos.

Pirmą kartą gydytoja plačiau rašo apie akupunktūrą ir akupresūrą, apie tai, kaip atpažinti ligas iš akies rainelės ir kaip jas įveikti darant stuburui – sveikatos vieškeliui – skirtus paprastus ir lengvus auksinės žuvelės pratimus.

Knygoje rasite naujų receptų, vaistažolių antpilų aprašymų, sužinosite apie gydomąsias prieskonių savybes, išmoksėte nebrangiai pasidaryti sanatoriją nuosavame sode ir liaudiškomis priemonėmis padėti mėgstantiems per daug išgerti.

Lietuviai nuo amžių gyveno kartu su kitų tautų žmonėmis, tad visada turi progą pasinaudoti jų sukauptą išmintimi. Skaitydami knygą sužinosite, kaip autorė vos netapo žyde, kaip mėgino susipykti su lenkais, bet jai nepavyko, ir ką lietuviui gali duoti japoniškas sodas.